

Ik ging op vakantie en nam mee terug...

Een nieuwe liefde, een puppy, een baby...

Ja, da's wel even wat anders dan de standaard 'vino blanco' of sexy strandoutfit.

Maar: "Hij is het beste souvenir ooit!"

'Die avond kocht ik een test bij de winkel om de hoek van het hotel. En toen zag ik dus een lichte streep'

Claudia (30, advocaat) is getrouwd met Frank (31, accountmanager). Samen zijn ze de trotse ouders van zootje Olivier (bijna 1).

"Met open mond staarde ik in mijn hotelkamer in Amerika naar het lichte, tweede streepje op de test. Ik kon het gewoon niet geloven. Was het dan echt zo? Was ik zwanger?! Mijn man Frank en ik waren al tien jaar samen toen we eind 2016 voor een kindje besloten te gaan. Helaas lukte dit door mijn zeer onregelmatige cyclus niet op de natuurlijke manier. Daarom besloten we het na negen maanden te proberen met een IUI-behandeling. Hierbij worden de beste zaadcellen uit het sperma gefilterd en vlak voor de ovulatie hoog in de baarmoeder ingebracht. Voor mij betekende dit proces veel ziekenhuisbezoeken en hormonen prikken en slikken. Het was één grote rollercoaster. Elke maand hoopte ik dat het raak zou zijn, maar uiteindelijk werd ik dan toch weer ongesteld."

VLUCHTEN VOOR ALLES

"Na de tweede poging en bijna twee jaar proberen zat ik er zo doorheen, dat ik het liefst wilde vluchten voor alles. Gewoon

even weg, zodat ik weer op adem kon komen. Ik ben zelfstandige, dus ik kon mijn werk zo plannen dat het mogelijk was. Jammer genoeg waren de vakantiedagen van Frank allemaal al opgegaan aan onze verbouwing thuis. We konden dus niet samen op reis. Tot mijn grote opluchting wilde mijn beste vriendin Charissa wel mee. We besloten een roadtrip door Amerika te maken. In november 2018 was het zover. In een gehuurde Nissan reden we drie weken lang dwars door Californië."

GEROMMEL IN MIJN BUIK

"Het was heerlijk om even helemaal weg te zijn. De eerste week kon ik het hele gedoe rondom zwanger worden redelijk van me afzetten, maar na een week begonnen toch

'IN NEDERLAND WAS HET MIDDERNACHT, DUS HIJ NAM SLAPERIG OP. 'IK BEN ZWANGER!' FLAPTE IK ERUIT'

de zorgen weer. Ik had een opgeblazen gevoel en was snel geïrriteerd. Ook voelde ik wat gerommel in mijn buik. Dit waren voor mij meestal de tekenen dat ik ongesteld moest worden, dus ik baalde enorm. Anderhalve week daarvoor had ik nog een derde IUI-behandeling ondergaan, dus ergens had ik nog de hoop dat die gelukt was. Verdrietig besprak ik het met Charissa. 'Doe gewoon een test,' zei ze. 'Dan weten het zeker.' Ze had natuurlijk gelijk. Die avond kocht ik een test bij de winkel om de hoek van het hotel. En toen ik hem deed, zag ik dus de lichte streep. Ik schrok me kapot. Snel kochten mijn vriendin en ik nog een test. Ook die was licht positief. Met een bonzend hart belde ik mijn man. Het liefst wilde ik direct naar huis. In Nederland was het middernacht, dus hij nam nogal slaperig op. 'Ik ben zwanger!' flapte ik eruit. Verbaasd vroeg hij of ik een grapje maakte. Volgens mij drong het nog niet helemaal tot hem door. Bij thuiskomst in Nederland deed ik daarom een extra test waar hij bij was. Beide streepjes lichtten meteen op. We waren zo blij. Eindelijk kregen we een kindje! Op 28 juli 2019 is onze zoon Olivier geboren. Onverwachts is hij het beste souvenir ooit!" →

‘Hij had alles: hij was lief, knap, grappig, opeens was ik helemaal verliefd’

Vivian (36, weddingplanner) is vierenhalf jaar samen met haar vriend Pascal (37, graphic designer). Momenteel is ze zwanger; begin augustus verwachten ze een dochter.

“Wauw, wat is hij eigenlijk leuk! Dat is wat ik dacht toen ik samen met een oude date op de boot in Thailand zat. Hoe bijzonder dat we uitgerekend daar elkaar weer tegenkwamen... Ruim anderhalf jaar daarvoor ontmoetten we elkaar in Nederland via Tinder. Toen ik hem voorbij zag komen, sprak hij mij meteen aan. Hij heette Pascal. Een aantrekkelijke man met donker haar, blauwe ogen en een vriendelijke lach. Ik swipete naar rechts en hij blijktbaar ook, want we waren direct een match. Na vijf weken appen volgde onze eerste date: borrelen en sushi eten in een gezellig restaurant. Het klikte, dus al snel volgde er een tweede afspraak op de schaatsbaan. Ook die was leuk, maar toch sloeg de vonk bij mij niet over. Ik voelde gewoon geen vlinders.”

SAMEN DOOR DE JUNGLE

“Ik vertelde Pascal alles eerlijk via WhatsApp. Gelukkig nam hij het goed op. Hij gaf toe dat hij mij wel zag zitten, maar dat hij mijn keuze begreep. Al snel verwaterde daarna het contact tussen ons. En toen werd het oktober 2015, de maand waarin ik voor drie weken naar Thailand vertrok. Voor een sabbatical die ik erg nodig had. Door het grote succes van mijn eigen bedrijf was ik nogal overwerkt en

ik wilde even in mijn eentje tot rust komen. Toevallig was ik niet de enige. Ook Pascal had een reis naar Thailand geboekt om in zijn eentje te gaan backpacken. Via Instagram reageerde hij op mijn post waarin ik mijn avontuur aankondigde. Ik wist niet eens dat hij mij volgde! Opnieuw raakten we aan de praat en het klikte weer. Toen Pascal vroeg of ik het leuk vond om op bestemming samen een jungletour te doen, dacht ik: waarom niet? Ik kende hem al en hij voelde vertrouwd.”

IN HETZELFDE HOTELBED

“Tijdens onze trip door de jungle besefte ik hoe leuk Pascal was. Hij had alles. Hij was lief, knap, grappig; opeens was ik helemaal verliefd. Drie dagen brachten we dag en nacht met elkaar door. Hoewel we het erg goed konden vinden met elkaar, bleef het allemaal vriendschappelijk. Zelfs toen we door een overboeking noodgedwongen een

bed in een hutje op het water moesten delen. Er gebeurde helemaal niks. Eenmaal terug in Bangkok besloot ik er tijdens onze laatste avond samen alsnog voor te gaan. Ik was vergeten een hotelkamer te boeken en mocht bij Pascal in bed slapen. Terwijl ik mezelf moest inspraken en me naar hem omdraaide, deed hij hetzelfde. Onze lippen kwamen dicht bij elkaar en voordat ik het wist, zoenden we. Een magisch moment waarbij alles op zijn plek viel. Het was zo romantisch! Sindsdien zijn we een stel. Inmiddels wonen we al drie jaar samen en verwachten we binnenkort een dochter. Toch best gek hoe dingen kunnen lopen. Pascal is echt de ware voor mij, maar toen ik hem de eerste keer ontmoette, was het denk ik nog niet de juiste tijd. Ons weerzien in Thailand moest gewoon zo zijn. We waren al die tijd al bestemd voor elkaar!” →

**‘IN BANGKOK
BESLOOT IK ER
TIJDENS ONZE
LAATSTE AVOND
SAMEN ALSNOG
VOOR TE GAAN’**

‘Mijn blik ging van de pup naar mijn vriend. Hij wist precies hoe laat het was’

Cheryl (32, financieel adviseur) woont samen met haar vriend Nick (32, personal trainer) en zoon Nathan (12). Ze hebben twee honden: Semmy (2, keeshond) en Kenzo (1, ‘een gezellige mix van alles’).

“Ik ben altijd gek op honden geweest. Ze zijn lief, trouw en heerlijke knuffelbeesten. Het was dus niet zo raar dat ik vorig jaar tijdens onze vakantie op Curaçao graag een hondenopvangcentrum wilde bezoeken. Ik had gelezen dat er op het eiland veel zwervhonden zijn en dat verschillende stichtingen ze opvangen. Omdat er vaak alleen vrijwilligers werken, leven ze van donaties. Daarom belde ik op ons vakantieadres naar een organisatie of we hondenvoer mochten komen brengen. We waren van harte welkom.”

GROTE ZAK BROKKEN

“Met een grote zak brokken die we in de plaatselijke supermarkt kochten, reden we in onze huurauto naar stichting Rescue Paws. Ik wist eigenlijk niet zo goed wat ik moest verwachten. Het bleek een heel grote, witte tent te zijn met verschillende kleine ruimtes. Via houten schotten werden de ongeveer tachtig honden van elkaar gescheiden. Sommige zaten alleen, andere werden in kleine roedels bij elkaar

gehouden. Er heerste een fijne, liefdevolle sfeer. Terwijl we de honden aaiden en met ze knuffelden, gebeurde er iets wat ik niet had verwacht. Ik zag een kleine pup van zo’n twaalf weken oud die mij met de allermooiste, lichtgroene ogen aankeek. Ik stapte op hem af en hij begon gelijk te kwispelen. Ik wist meteen: dit is ‘m. Dit is mijn hond. Het was liefde op het eerste gezicht. Mijn blik ging van de pup naar mijn vriend. Hij wist precies hoe laat het was. Toen hij hem oppakte en knuffelde, was hij ook om. De medewerker die ons begeleidde, zag het gebeuren. Hij vertelde dat ze het hondje samen met drie anderen gered hadden van een vrouw die haar puppy’s al met vijf weken weggaf. Ze vond de verzorging te veel gedoe. *Shocking*. Die middag regelden we met onze nieuwe

frummel op schoot de adoptie. Omdat ze niet zomaar een hond ergens plaatsen, moesten we een uitgebreide vragenlijst invullen. Zo wilden ze alles weten over onze thuissituatie en polsten ze of het geen impulsieve actie was. Gelukkig zagen ze dat we echt serieus waren. We hadden het niet gepland, maar de pup had ons hart gestolen. Nadat we het adoptieformulier hadden ondertekend, regelde de stichting de rest. Het enige wat wij hoefden te betalen, was de reis van onze hond naar Nederland.”

GEEN SPIJT

“Vier weken later sloten we onze puppy Kenzo in onze armen op Schiphol. Ik was zo gelukkig dat hij er was. Omdat hij met vijftien weken eerst nog een hondsdolheidvaccinatie moest krijgen, kon hij helaas niet meteen met ons mee terugvliegen. Dat vond ik best moeilijk, want ik wilde hem liever niet achterlaten, maar ik wist dat hij in goede handen was. Inmiddels is hij alweer een jaar en hij doet het supergoed. Met onze andere hond Semmy kan hij het prima vinden. Als echte broers wisselen ze spelen en ruzie maken met elkaar af. Als ze tegen elkaar staan te blaffen, denk ik weleens: wat heb ik gedaan? Maar spijt heb ik nog nooit gehad. Kenzo is zo’n heerlijke goedzak, ik zou het zo weer doen.” ■

‘HIJ KON NIET METEEN MET ONS TERUGVLIEGEN HELAAS. DAT VOND IK BEST MOEILIK, WANT IK WILDE HEM LIEVER NIET ACHTERLATEN’